

Warszawa, 16 kwietnia 2013 r.

Zagadnienia dotyczące praktycznych aspektów stosowania przepisów Rozporządzenia Komisji (UE) Nr 583/2010 z dnia 1 lipca 2010 r. w sprawie wykonywania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE w zakresie kluczowych informacji dla inwestorów i warunków, które należy spełnić w przypadku dostarczania kluczowych informacji dla inwestorów lub prospektu emisyjnego na trwałym nośniku innym niż papier lub za pośrednictwem strony internetowej, zwanego dalej „Rozporządzeniem”.

PREAMBUŁA:

W związku z wejściem w życie od dnia 1 lipca 2011 r. do polskiego porządku prawnego przepisów Rozporządzenia oraz jednoczesnym brakiem implementacji przepisów Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady Nr 2009/65/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania zbywalne papiery wartościowe, zwanej dalej „Dyrektywą”, od dnia 1 lipca 2011 r. fundusze inwestycyjne otwarte zyskały uprawnienie do przygotowywania i posługiwania się kluczowymi informacjami dla klientów, dalej zwanymi „KII”, w miejsce skrótu prospektu informacyjnego, wypełniając tym samym obowiązki prawne wobec inwestorów i uczestników funduszy dotyczące udostępniania skrótów prospektów informacyjnych. Od 1 maja 2013 r., w związku z wejściem w życie znowelizowanych przepisów ustawy o funduszach inwestycyjnych, posługiwanie się przez fundusze inwestycyjne KII, staje się obowiązkiem prawnym.

Z uwagi na charakter prawny Rozporządzenia oraz ogólnoeuropejski zakres jego obowiązywania, przyjęte w Rozporządzeniu rozwiązania i konstrukcje prawne, w szczególności słownictwo i terminologia, wymagają w opinii środowiska funduszy inwestycyjnych odniesienia i odpowiedniej adaptacji do specyfiki polskiego rynku

funduszy inwestycyjnych oraz obowiązujących w Polsce regulacji prawnych. W tym też celu, Izba Zarządzających Funduszami i Aktywami, organizacja zrzeszająca przedstawicieli polskiego rynku funduszy inwestycyjnych otwartych, w ramach powołanej grupy roboczej, tj. zespołu IZFiA ds. kluczowych informacji dla inwestorów, podjęła się opracowania niniejszego dokumentu, w celu jednoznacznego rozstrzygnięcia wątpliwości interpretacyjnych, czy też potencjalnych trudności w kontekście procesu wdrażania i stosowania przepisów Rozporządzenia, uwzględniając podstawowy cel tworzenia KII, tj. zapewnienie klientom jasnych i przejrzystych informacji na temat funduszy inwestycyjnych, przy tym uczciwych i niewprowadzających w błąd. Niniejszy dokument ma charakter rekomendacji i materiału pomocniczego dla towarzystw funduszy inwestycyjnych w związku ze stosowaniem przepisów Rozporządzenia.

Rekomendowane przez IZFiA rozwiązania wskazują legalne i jednolite zasady postępowania towarzystw funduszy inwestycyjnych, w związku z procesem wdrażania i stosowania w ramach prowadzonej działalności dokumentów KII. Opracowanie rekomendowane przez IZFiA zapewnia zgodność przyjętych w nim rozwiązań w wymogami Rozporządzenia oraz wytycznymi w tym zakresie europejskich instytucji, takich jak Komitet Europejskich Regulatorów Rynku Papierów Wartościowych (Committee of European Securities Regulators – „CESR”), Europejski Urząd Nadzoru Rynków i Papierów Wartościowych (European Securities and Markets Authority – „ESMA”), czy też Association of the Luxembourg Fund Industry („ALFI”), w niezbędnym zakresie. IZFiA nie wyklucza prawa do tworzenia przez towarzystwa, z różnych względów, innych, bardziej rozbudowanych i zaawansowanych rozwiązań, dla których rekomendowane przez Izbę opracowanie stanowi punkt wyjścia.

Biorąc pod uwagę ilość zidentyfikowanych na obecnym etapie kwestii wymagających interpretacji i wyjaśnieni, należy przyjąć, iż katalog zagadnień przedstawiony w niniejszym dokumencie nie jest katalogiem zamkniętym i jako taki będzie on uzupełniany o dalsze zagadnienia i interpretacje, które mogą powstać w trakcie stosowania Rozporządzenia.

I. Wątpliwości interpretacyjne dot. Rozporządzenia:

1. Art. 4 ust. 4 Rozporządzenia:

Brzmienie przepisu:

*„4. **UCITS jest wyraźnie zidentyfikowane**, w tym przez wskazanie kategorii jednostek lub jego subfunduszu. W przypadku kategorii jednostek lub subfunduszu nazwa UCITS jest podana po nazwie kategorii tych jednostek lub subfunduszu. Jeżeli istnieje numer kodu identyfikującego UCITS, subfundusz lub kategorię jednostek, jest on uwzględniony w opisie identyfikującym UCITS.”*

Wątpliwość interpretacyjna:

1. Jak należy interpretować zwrot „*UCITS jest wyraźnie zidentyfikowany (...)*”? Czy w KII należy dodać punkt o numerze, pod którym fundusz wpisany jest do rejestru funduszy inwestycyjnych RFI, siedzibie i dacie rejestracji?
2. Jak należy interpretować zwrot „*UCITS jest wyraźnie zidentyfikowany* w sytuacji, gdy w ramach funduszy inwestycyjnych wyodrębnione są zarówno kategorie jednostek uczestnictwa jak i subfundusze?
3. Czy wystarczające jest, aby informacja o kategoriach jednostek uczestnictwa pojawiła się jedynie na końcu dokumentu – Informacje Praktyczne, tak jak wymaga tego Artykuł 20 ust. 3 Rozporządzenia?
4. Czy istnieje konieczność przygotowania KII dla każdego typu jednostki, którą oferują poszczególne fundusze, czy oferowane typy jednostek można uwzględnić na jednej karcie? Problem pojawia się w sekcji opłat – np. w wyspecjalizowanych programach (produktach) inwestycyjnych jednostki mają niższą opłatę za zarządzanie.

5. Co w sytuacji tych kategorii jednostek uczestnictwa lub jednostek uczestnictwa tych subfunduszy, które nie są jeszcze sprzedawane/oferowane?

Wyjaśnienie:

Ad 1. Identyfikacja funduszu/subfunduszu powinna być jednoznaczna. Za wystarczające dla wyraźnego zidentyfikowania funduszu/subfunduszu należy uznać podanie jego pełnej nazwy. Dodatkowo obok pełnej nazwy może być podana skrót tej nazwy, a także numer funduszu w rejestrze funduszy inwestycyjnych prowadzonym przez Sąd Okręgowy w Warszawie. W przypadku, gdy funduszowi/subfunduszowi przydzielony został numer ISIN, dopuszczalne jest wskazanie dodatkowo tego numeru.

Ad 2. Co do zasady, w przypadku, gdy w ramach funduszu inwestycyjnego otwartego wyodrębnione zostały subfundusze, a dodatkowo także ramach tych subfunduszy różne kategorie jednostek uczestnictwa, właściwym wydaje się sporządzanie w ramach każdego z subfunduszy z osobna, odrębnych KII dla poszczególnych kategorii jednostek uczestnictwa zbywanych przez dany subfundusz (por. art. 26 ust. 1 Rozporządzenia). Natomiast w sytuacji, gdy jednocześnie z takimi subfunduszami (tj. posiadającymi różne kategorie jednostek uczestnictwa) w funduszu inwestycyjnym otwartym występuje subfundusz, który nie posiada różnych kategorii jednostek uczestnictwa, obok KII sporządzanych odrębnie dla poszczególnych kategorii jednostek uczestnictwa w ramach każdego z subfunduszy, sporządza się odrębny KII dla takiego subfunduszu. (por. art. 25 ust. 1 Rozporządzenia).

Niemniej jednak, Rozporządzenie przewiduje także taką możliwość, aby w jednym KII można było umieścić kluczowe informacje dla inwestorów dotyczące dwóch lub więcej kategorii jednostek uczestnictwa tego samego funduszu/subfunduszu (por. art. 26 ust. 2 Rozporządzenia). W niektórych wręcz przypadkach, opisanych np. ad 4 poniżej, może być celowe sporządzenie „zbiorczego” KII dla większej liczby kategorii jednostek

uczestnictwa lub KII dla reprezentatywnej kategorii jednostek uczestnictwa. W takim przypadku KII powinien jednak spełniać wymogi określone w sekcji 2 rozdziału II Rozporządzenia – Brzmienie, długość i wygląd dokumentu, tj. art. 5 i 6 Rozporządzenia.

Ad 3. Informacja na temat danej kategorii jednostek uczestnictwa (lub danych kategorii jednostek uczestnictwa zgodnie z art. 26 ust. 2 Rozporządzenia) zamieszczona w KII dedykowanym dla tej kategorii jednostek, powinna znaleźć się na początku dokumentu KII, jako informacja identyfikująca tę kategorię jednostek uczestnictwa (nazwa danej kategorii, także reprezentatywnej), przed nazwą funduszu/subfunduszu (por. art. 4 ust. 4 Rozporządzenia). Nie wyklucza to jednak możliwości zamieszczenia w KII, w części „Informacje praktyczne” informacji, o której mowa w art. 20 ust. 3 Rozporządzenia, tj. wymaganych informacji o innych dostępnych kategoriach jednostek uczestnictwa, publikowanych w stosowanych przypadkach. W tej sytuacji stosownymi przypadkami będą np. KII sporządzone dla reprezentatywnej kategorii jednostek uczestnictwa (por. art. 26 ust. 3).

Ad 4. Co do zasady, w przypadku występowania w jednym funduszu inwestycyjnym różnych kategorii jednostek uczestnictwa, należy opracować osobny (odrębny) KII dla każdej z tych kategorii jednostek uczestnictwa (por. art. 26 ust. 1 Rozporządzenia). Analogicznie w sytuacji, gdy w ramach funduszu inwestycyjnego wyodrębnione zostały subfundusze, powinno sporządzić się KII dla każdego subfunduszu odrębnie. Natomiast, w sytuacji, gdy w ramach poszczególnych subfunduszy wyodrębniono także różne kategorie jednostek uczestnictwa, właściwym wydaje się sporządzanie w ramach każdego z subfunduszy z osobna, odrębnych KII dla poszczególnych kategorii jednostek uczestnictwa zbywanych przez dany subfundusz.

Niemniej jednak:

- a) Rozporządzenie przewiduje także taką możliwość, aby w jednym KII można było umieścić kluczowe informacje dla inwestorów dotyczące dwóch lub więcej kategorii

jednostek uczestnictwa tego samego funduszu/subfunduszu (por. art. 26 ust. 2 Rozporządzenia). W takim przypadku KII powinien jednak spełniać wymogi określone w sekcji 2 rozdziału II Rozporządzenia – Brzmienie, długość i wygląd dokumentu, tj. art. 5 i 6 Rozporządzenia.

IZFiA uważa za dopuszczalne, by w przypadku braku dostępnej historii dla jednej lub więcej kategorii uczestnictwa prezentowanych na jednym KII prezentować informacje w sekcji „wyniki osiągnięte w przeszłości” dla dostępnej historii, natomiast dane na wykresie dla kategorii jednostek, dla których jest brak danych pozostawić puste.

IZFiA uważa za dopuszczalne symulowanie wyników osiągniętych w przeszłości dla „nowej” kategorii jednostek uczestnictwa. Przy czym za nowe jednostki uczestnictwa (kategorie), o których mowa w art. 19 ust. 1 Rozporządzenia, rozumie się te jednostki, które były dotychczas zbywane, jakkolwiek odznaczające się historią krótszą niż 5 lat. Dopuszczalne jest symulowanie wyników osiągniętych w przeszłości dla nowej kategorii jednostek uczestnictwa na podstawie wyników osiągniętych przez inną kategorię uczestnictwa, w szczególności kategorii o tożsamym poziomie kosztów bieżących. W przypadku rozbieżności w poziomie kosztów bieżących, dopuszczalne jest także symulowanie wyników osiągniętych w przeszłości dla nowej kategorii jednostki uczestnictwa na podstawie wyników osiągniętych w przeszłości kategorii jednostki uczestnictwa cechującej się innym poziomem kosztów bieżących pod warunkiem dokonania rekalkulacji stóp zwrotu do poziomów odzwierciedlających koszty nowej kategorii jednostki uczestnictwa.

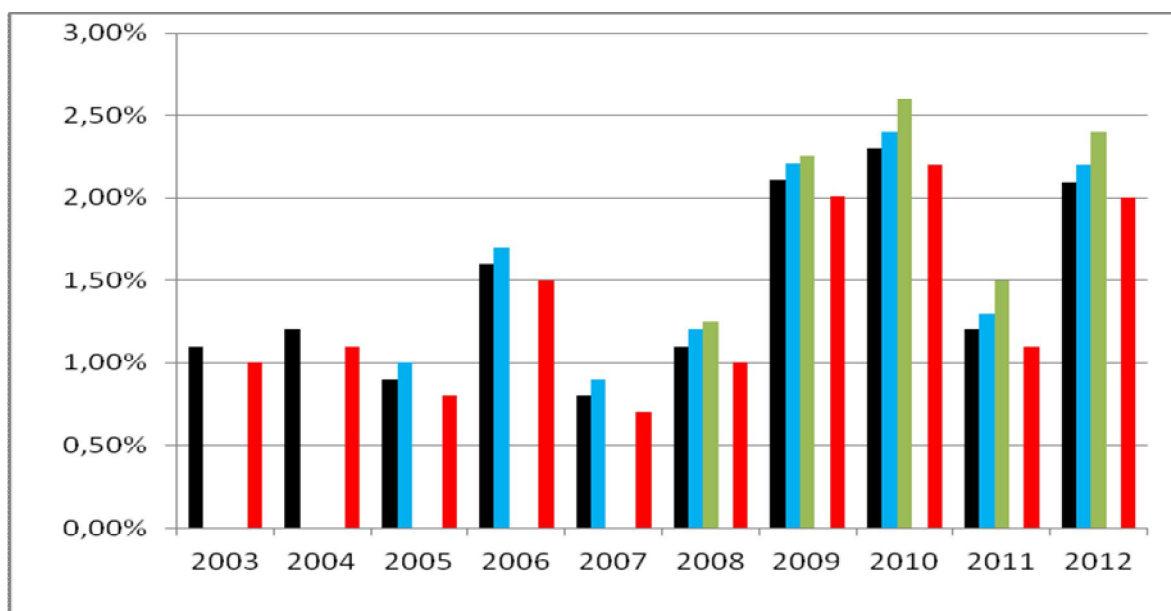
Symulacja wyników osiągniętych w przeszłości dla nowej kategorii jednostek uczestnictwa jest możliwa, zgodnie z wymogami art. 19 Rozporządzenia, pod warunkiem umieszczenia pod wykresem informacji o dokonaniu symulacji dla brakujących okresów.

W przypadku braku decyzji o symulacji wyników osiągniętych w przeszłości dla nowych kategorii jednostek uczestnictwa, dla takich kategorii jednostek uczestnictwa powinien być sporządzony odrębny KII obejmujący okres ostatnich 5 lat.

Nie jest rekomendowane umieszczanie symulowanej historii nowych jednostek uczestnictwa we wspólnym wykresie z jednostkami uczestnictwa o co najmniej 10 letniej historii

Nie jest rekomendowane dokonywanie symulacji w przypadku jednostek uczestnictwa, które nigdy nie były zbywane oraz co do zasady dla jednostek uczestnictwa o historii dłużej niż 5 lat – w takim przypadku na wykresie prezentuje się wynik osiągnięty przez jednostkę w rzeczywistej jej historii istnienia, poza przypadkiem opisanym poniżej (braku ciągłości historii).

IZFiA uważa za dopuszczalny poniższy sposób prezentacji zbiorczej:

		2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
kategoria	A, B, C	1,10%	1,20%	0,90%	1,60%	0,80%	1,10%	2,11%	2,30%	1,20%	2,10 %
	A1, B1, C1	-	-	1,00%	1,70%	0,90%	1,20%	2,21%	2,40%	1,30%	2,20 %
	E	-	-	-	-	-	1,25%	2,25	2,60%	1,50%	2,40 %
	benchmark	1,00%	1,10%	0,80%	1,50%	0,70%	1,00%	2,01%	2,20%	1,10%	2,00 %

W opinii IZFiA dopuszczalne jest, by w przypadku kategorii jednostek uczestnictwa o jednakowym poziomie kosztów bieżących, celem zachowania przejrzystości, prezentować wartości wyników osiągniętych w przeszłości w sposób zbiorczy, tak jak to obrazuje powyższy przykład. Zamieszczanie informacji dotyczących różnych kategorii jednostek uczestnictwa w jednym „zbiorczym” wykresie, dopuszczalne jest, o ile nie doprowadzi to do nadmiernego skomplikowania treści dokumentu KII lub zapełnienia go zbyt dużą liczbą informacji.

W przypadku braku historii notowań (lub braku pełnej historii notowań) dla jednej z prezentowanych kategorii jednostek uczestnictwa (przykładowo odnośnie do kategorii B z przykładu powyżej), IZFiA uważa za dopuszczalne zaprezentowanie jej na podstawie historii jednostki uczestnictwa o nieróżniącym się poziomie kosztów bieżących (przykładowo kategoria A oraz C z przykładu powyżej) pod warunkiem wskazania pod wykresem, iż wartości dla kategorii B są wartościami symulowanymi (z ewentualnym wskazaniem okresu symulacji, o ile ma to zastosowanie). Przy czym TFI musi być w stanie w każdej chwili wykazać, że poziom kosztów obciążających

aktywa przypadające na poszczególne kategorie jednostek uczestnictwa (A, B oraz C z przykładu powyżej) jest tożsamy¹.

Wskazane powyżej rozwiązanie wzorowane i zgodne jest z rozwiązaniami proponowanymi przez ALFI².

b) Ponadto, Rozporządzenie przewiduje możliwość stworzenia jednego dokumentu KII dla tzw. reprezentatywnej kategorii jednostek uczestnictwa, tj. takiej kategorii jednostek uczestnictwa, którą TFI uzna za reprezentatywną dla określonej kategorii jednostek funduszy inwestycyjnych otwartych lub subfunduszy, pod warunkiem, że wybór ten jest **uczciwy, jasny i nie wprowadzający w błąd** potencjalnych inwestorów inwestujących w inne kategorie jednostek uczestnictwa. IZFiA rekomenduje następujące, kryteria porównywalności kategorii jednostek uczestnictwa na potrzeby ustalenia reprezentatywnej kategorii jednostek uczestnictwa³:

- dostateczne podobieństwo jednostek uczestnictwa,
- powszechny dostęp jednostek uczestnictwa dla klientów
- opłaty bieżące ujęte procentowo,
- długość historii notowań kategorii jednostek uczestnictwa,
- popularność kategorii jednostek uczestnictwa, rozumiana jako udział kategorii jednostek uczestnictwa w WAN funduszu/subfunduszu.

Aby uznać dane kategorie jednostek uczestnictwa za kategorie należące do grupy reprezentowanych jednostek uczestnictwa, zalecane jest uwzględnienie wszystkich tych kryteriów.

Jednocześnie IZFiA rekomenduje następującą kolejność typowania reprezentatywnej kategorii dla reprezentowanej grupy jednostek uczestnictwa. Reprezentatywną

¹ ALFI Key Investor Information document Q&A Issue 14, 25 September 2012 str 15-17

² ALFI Key Investor Information document Q&A Issue 14, 25 September 2012, str. 27

³ Esma /2012/592 question 3

kategorią jednostek uczestnictwa jest ta kategoria, która powinna spełnić łącznie, co najmniej dwa z niżej wymienionych kryteriów, tj.:

- 1) najwyższa opłata bieżąca ujęta procentowo⁴;
- 2) najdłuższa historia notowań kategorii jednostek uczestnictwa;
- 3) najpopularniejsza kategoria jednostek uczestnictwa;

przy czym wskazane jest uwzględnianie zawsze kryterium wymienionego w pkt 1, a dopuszczalne jest, o ile jest to uzasadnione, stosowanie kryteriów wymienionych w pkt 2 i 3 w kolejności preferowanej przez towarzystwo, z zastrzeżeniem, że kategoria jednostek uczestnictwa z historią notowań znacząco odbiegającą od dostępnej w przypadku innych kategorii jednostek uczestnictwa nie może być uznana za kategorię reprezentatywną. Nie można uznać za reprezentatywną, także takiej kategorii jednostek, która z jakichkolwiek powodów może być oferowana tylko określonej, wąskiej grupie klientów.

IZFiA rekomenduje, by Towarzystwa oceniały wybór jednostki reprezentatywnej w kontekście wymogu „dostatecznego podobieństwa” między jednostkami reprezentatywnymi a reprezentowanymi. W opinii IZFiA kryteria wskazane w pkt 1-3 powyżej, w powiązaniu z następującymi aspektami⁵:

- waluta ekspozycji;
- sposób poboru opłat bezpośrednich oraz pośrednich;
- sposób akumulacji i dystrybucji dochodów;
- minimalny okres inwestycji;

powinny być brane pod uwagę przez Towarzystwa w ramach procesu analizy i wyboru kategorii reprezentatywnych.

IZFiA dopuszcza, w uzasadnionych przypadkach, wybranie więcej niż jednej jednostki kategorii reprezentatywnej w ramach jednego funduszu/subfunduszu i

⁴ Cesr cesr/09-949 str 49

⁵ ALFI Key Investor Information document Q&A Issue 14, 25 September 2012 str 31

sporządzenie odrębnych KII dla grup jednostek uczestnictwa z zastosowaniem więcej niż jednej kategorii reprezentatywnej⁶. Przy czym IZFiA uważa za nieodpowiednie opracowanie zbiorczego KII z zastosowaniem kilku jednostek reprezentatywnych, jako że możliwość taka nie została przewidziana w odpowiednich przepisach Rozporządzenia. Zdaniem IZFiA w/w podejście jest zgodne z art. 26 Rozporządzenia.

- c) Zgodnie z pkt 13 preambuły Rozporządzenia „W odniesieniu do UCITS mających różne kategorie jednostek, nie powinno być obowiązku sporządzania osobnego dokumentu zawierającego kluczowe informacje dla inwestorów dla każdej kategorii jednostek, o ile nie (przypisek IZFiA) stanowi to zagrożenia dla interesów inwestorów. Szczegółowe informacje dotyczące dwóch lub więcej kategorii mogą zostać ujęte w jednym dokumencie zawierającym kluczowe informacje dla inwestorów, jeżeli nie doprowadzi to do nadmiernego skomplikowania treści tego dokumentu lub zapelnienia go zbyt dużą ilością informacji. W przeciwnym wypadku można wybrać reprezentatywną kategorię jednostek, ale tylko w sytuacji, gdy istnieje wystarczające podobieństwo między tą kategorią a kategoriami reprezentowanymi i w efekcie informacje podane dla kategorii reprezentatywnej są prawdziwe, przejrzyste i niewprowadzające w błąd w odniesieniu do wszystkich reprezentowanych kategorii. Przy ustalaniu, czy posłużenie się kategorią reprezentatywną jest uczciwe, przejrzyste i niewprowadzające w błąd, należy mieć na uwadze właściwości UCITS, charakter różnic między poszczególnymi kategoriami oraz możliwości wyboru oferowane wszystkim inwestorom lub grupom inwestorów.”.

Ad 5. W przypadku tych kategorii jednostek uczestnictwa lub jednostek uczestnictwa tych subfunduszy, które nie są jeszcze sprzedawane/oferowane – nie ma potrzeby sporządzania i udostępniania dokumentu KII do momentu rozpoczęcia przyjmowania na nie zapisów/rozpoczęcia zbywania. W takim przypadku, dopiero pierwszego dnia

⁶ ALFI Key Investor Information document Q&A Issue 14, 25 September 2012 str 31

przyjmowania zapisów/rozpoczęcia zbywania, należy udostępnić inwestorom stosowny dokument KII.”

1. Art. 4 ust. 12 Rozporządzenia:

Brzmienie przepisu:

„12. Szczegółowe informacje dotyczące zezwolenia powinny obejmować następujące oświadczenie:

„**Fundusz otrzymał zezwolenie** na prowadzenie działalności w [nazwa państwa członkowskiego] **i podlega regulacji przez** [nazwa właściwego organu].”

W przypadkach, gdy UCITS jest zarządzane przez spółkę zarządzającą wykonującą prawa na mocy art. 16 dyrektywy 2009/65/WE, należy dodać następujące dodatkowe oświadczenie:

„**Spółka [nazwa spółki zarządzającej]** otrzymała zezwolenie na prowadzenie działalności w [nazwa państwa członkowskiego] **i podlega regulacji przez** [nazwa właściwego organu].”

Wątpliwość interpretacyjna:

1. Czy zwrot: „*Fundusz otrzymał zezwolenie(...)*” jest zwrotem adekwatnym do obowiązującej ustawy o funduszach inwestycyjnych?
2. Czy zwrot „*podlega regulacji przez [nazwa właściwego organu]*” jest zwrotem poprawnym (tzn. czy jest to właściwe tłumaczenie oryginalnej anglojęzycznej treści Rozporządzenia w tym zakresie) w kontekście polskiej terminologii oraz polskiego systemu nadzoru nad podmiotami rynku kapitałowego?
3. Pojawia się w wątpliwość, czy gdy mowa jest o spółce zarządzającej w rozumieniu art. 16 dyrektywy UCITS, chodzi o towarzystwo funduszy inwestycyjnych, czy też o spółkę zarządzającą funduszem w innym państwie członkowskim na podstawie zlecenia?

Wyjaśnienia:

Ad. 1 Zwrot „*Fundusz otrzymał zezwolenie(...)*” nie jest adekwatny do brzmienia przepisów polskiej ustawy o funduszach inwestycyjnych. Zgodnie z ustawą o

funduszach inwestycyjnych zezwolenie otrzymuje towarzystwo funduszy inwestycyjnych a nie sam fundusz;

- Ad. 2 Fundusze inwestycyjne podlegają regulacji ustawowej, – tj. ustawie o funduszach inwestycyjnych, natomiast nadzorowane są przez Komisję Nadzoru Finansowego. Z zapisu przytoczonego powyżej art. 4 ust. 12 Rozporządzenia wywnioskować można, że chodzi tu właśnie o nadzór, nie o regulację. Zwrot „podlega regulacji przez” jest nieprecyzyjny, gdyż Komisja nie reguluje działalności funduszy inwestycyjnych, tylko ją nadzoruje. W tym przypadku należałoby użyć zwrotu „*podlega nadzorowi [nazwa właściwego organu]*”. W tekście Rozporządzenia w języku angielskim użyto w tym miejscu zwrotu „to regulate”, który oznacza również nadzór, kontrolę, stąd propozycja zmiany, która ma na celu zbliżenie w większym stopniu tłumaczenia Rozporządzenia do oryginalnego tekstu regulacji.
- Ad. 3 Należy przyjąć, iż w tym miejscu dokumentu KII powinna być wskazana zagraniczna spółka zarządzająca, której towarzystwo zleciło zarządzanie funduszem na mocy art. 16 Dyrektywy. Niemniej jednak w przypadku, gdy polskie towarzystwo prowadzi będzie działalność transgraniczną na mocy art. 16 Dyrektywy, tj. np. zarządzać funduszami domicylowanymi za granicą, w dokumencie KII zagranicznego funduszu w tym miejscu powinno być wpisane polskie towarzystwo, jako spółka zarządzająca.

Mając na uwadze wyjaśnienia wskazane w pkt 1-3 powyżej, sugerowana jest następująca interpretacja oświadczeń:

„Fundusz został utworzony (Subfundusz został utworzony w ramach [pełna nazwa funduszu wydzielonymi subfunduszami] utworzonego) na podstawie zezwolenia udzielonego przez Komisję Nadzoru Finansowego (KNF) na prowadzenie działalności w [nazwa państwa członkowskiego] i podlega jej nadzorowi.”

oraz

„Spółka [nazwa spółki zarządzającej] otrzymała zezwolenie na prowadzenie działalności w [nazwa państwa członkowskiego] i podlega nadzorowi [nazwa właściwego organu].”

2. Art. 4 ust. 13 Rozporządzenia:

Brzmienie przepisu:

„13. Informacje dotyczące publikacji obejmują następujące oświadczenie:

„Niniejsze kluczowe informacje dla inwestorów są aktualne na dzień [data publikacji].”

Wątpliwość interpretacyjna:

1. Zwrot „Niniejsze kluczowe informacje dla inwestorów są aktualne na dzień (...)” może mylnie sugerować inwestorowi, któremu udostępniono KII po dacie, w której dokonano jego ostatniej aktualizacji, że dokument jest już nieaktualny.
2. Czy informacja odnośnie tego, na jaki dzień został sporządzony KIID powinny się pojawić na końcu dokumentu KII, jako podsumowanie?

Wyjaśnienie:

Ad. 1 Użycie w oświadczeniu zwrotu „Niniejsze kluczowe informacje dla inwestorów są aktualne na dzień (...)” może być myląca dla inwestora zapoznającego się z KII, w sytuacji gdy informacje będą aktualne np. na sierpień 2012 r. a ten dokonuje transakcji we wrześniu 2012 r. Może rodzić to obawę, że inwestor zwróci się do dystrybutora o KII aktualne właśnie na wrzesień 2012 r. W związku z powyższym, trafniejszym i wydaje się, że oddającym w pełni intencje projektodawcy zwrotem jest zdanie: „Niniejsze kluczowe informacje dla inwestorów zostały zaktualizowane na dzień (...)”

Ad. 2 Rekomenduje się umieszczenia oświadczenia: „Niniejsze kluczowe informacje dla inwestorów zostały zaktualizowane na dzień (...)” na końcu dokumentu KII.

3. Art. 7 ust. 1 lit. e Rozporządzenia:

Brzmienie przepisu:

1. *Opis znajdujący się w sekcji „Cele i polityka inwestycyjna” dokumentu zawierającego kluczowe informacje dla inwestorów obejmuje najważniejsze cechy UCITS, o których inwestor powinien wiedzieć, nawet jeżeli nie są one ujęte w opisie celów i polityki inwestycyjnej zawartym w prospekcie emisyjnym, w tym:*
- (...)
- e) czy **dywidendy** są wypłacane czy ponownie inwestowane.

Wątpliwość interpretacyjna:

Wątpliwość może budzić, to czy w niniejszym punkcie prawodawca miał na myśli reinwestycję dywidendy, która powiększa aktywa funduszu, czy o dywidendę wypłacaną przez fundusz uczestnikom funduszu.

Wyjaśnienie:

[Por. definicję „dywidendy” ze słowniczka]

Należy przyjąć, iż wskazany przepis odnosi się do dywidendy rozumianej, jako dochody wypłacane przez fundusz na rzecz uczestnika. Mowa jest w tym przypadku o funduszu inwestycyjnym wypłacającym dochody uczestnikom funduszu, bez jednoczesnego odkupywania jednostek uczestnictwa (por. art. 18 ust. 2 pkt 12 Ustawy. W sytuacji, gdy statut funduszu przewiduje wypłatę dochodu uczestnikom funduszu, w dokumencie KII należy wskazać taką okoliczność, natomiast, gdy dochód nie jest wypłacany, bo statut funduszu tego nie przewiduje, dokument KII powinien zawierać informację, że dochody nie są wypłacane tylko są reinwestowane.

4. Art. 7 ust. 2 lit. a Rozporządzenia:

Brzmienie przepisu:

1. *O ile jak jest to właściwe, opis określony w ust. 1 obejmuje następujące informacje:*
- a) *jeżeli UCITS inwestuje w dłużne papiery wartościowe, opis zawiera wskazanie, czy są one emitowane przez przedsiębiorstwa, władze publiczne lub inne podmioty oraz, gdzie stosowne, zawiera wszelkie wymogi dotyczące minimalnego ratingu;*

Wątpliwość interpretacyjna:

Wątpliwości budzi to, czy np. o inwestowaniu w dłużne papiery wartościowe należy informować, w szczególności, gdy fundusz z zasady jest funduszem akcyjnym?

Wyjaśnienia:

Preambuła Rozporządzenia (Punkt (5)) wskazuje, że zamiast wszystkich możliwych kwalifikujących się instrumentów finansowych należy wymienić tylko instrumenty mogące w istotny sposób wpłynąć na funkcjonowanie UCITS. Z kolei sam przepis art. 7 ust. 2 lit a Rozporządzenia wskazuje, że o rodzajach dłużnych papierów należy informować, gdy fundusz w nie inwestuje.

W tym kontekście należy uznać, że to ogólna dyrektywa wyrażona w preambule Rozporządzenia zawiera nadrzędne wytyczne określające intencje prawodawcy wskazujące na treść informacji na temat polityki inwestycyjnej funduszy. Rozwinięciem tej dyrektywy jest Art. 7 ust. 1 lit a Rozporządzenia wyraźnie wskazujący, iż opis znajdujący się w sekcji „Cele i polityka inwestycyjna” KII obejmuje najważniejsze cechy funduszu, w tym główne kategorie kwalifikujących się instrumentów finansowych będących przedmiotem inwestycji funduszu. W związku z powyższym za główne kategorie kwalifikujących się instrumentów finansowych będących przedmiotem inwestycji, należy uznać główne kategorie lokat funduszu charakteryzujące specyfikę (kategorię) danego funduszu. W określeniu kategorii funduszu pomocny może być standard IZFiA klasyfikujący fundusze inwestycyjne ze względu na politykę inwestycyjną. Opis polityki inwestycyjnej funduszu w tym zakresie powinien być zwięzły, na wzór odpowiednich zapisów statutów funduszy. Biorąc pod uwagę racjonalność prawodawcy oraz cele regulacji, a przede wszystkim wybór formy KII i jego ograniczoną objętość, nieuzasadnione byłoby twierdzenie, że intencją regulatora jest wymóg wskazywania w KII szczegółowych informacji na temat polityki inwestycyjnej funduszu, to jest wymienienia wszystkich składników lokat funduszu, ich dywersyfikacji, czy też kryteriów ich doboru. Interpretując brzmienie art. 7 ust. 2 lit a Rozporządzenia, należy uznać, iż opis dłużnych papierów wartościowych wymagany przez ww. przepis, dotyczyć będzie sytuacji, gdy w ocenie

TFI będzie to właściwe, tzn. w szczególności, gdy dłużne papiery wartościowe, jako dopuszczalny składnik lokat funduszu, mogą w ocenie TFI w istotny sposób wpływać na politykę inwestycyjną funduszu. Ocena taka może mieć charakter subiektywny, w związku z czym powinna być dokonywana z uwzględnieniem zasad ostrożnościowych oraz interesów uczestników funduszu.

W takiej sytuacji opis dłużnych papierów wartościowych powinien ograniczyć się do wskazania kategorii emitentów tj. przedsiębiorców, władz publicznych lub innych podmiotów, przy czym informacja ta powinna być zwięzła.

Informacje tu ujawniane dotyczą możliwości inwestycyjnych, zgodnych ze statutem funduszu, a nie aktualnego czy pożądanego obecnie stanu faktycznego w zakresie lokat. W przypadku funduszy o zmiennej alokacji zasadnym wydaje się wskazanie informacji, że udział dłużnych papierów wartościowych w portfelu funduszu może okresowo się zmieniać.

Obowiązku zamieszczania opisu według art. 7 ust. 2 lit a Rozporządzenia nie stosuje się do takich kategorii funduszy, w których portfelach nie ma w ogóle udziału dłużnych papierów wartościowych, albo zgodnie z polityką inwestycyjną funduszu udział ten jest nie istotny np. do funduszy funduszy lub funduszy stricte akcyjnych.

5. Art. 8 ust. 5 lit. e w zw. z art. 8 ust. 1 lit a Rozporządzenia:

Brzmienie przepisu:

„5. Opisowe wyjaśnienie, o którym mowa w ust. 1 lit. b), obejmuje następujące kategorie ryzyka, jeżeli występujące ryzyko jest znaczące:

- a) ryzyko kredytowe, w przypadku wysokiego poziomu inwestycji w dłużne papiery wartościowe;*
- b) ryzyko płynności, w przypadku wysokiego poziomu inwestycji w instrumenty finansowe, które zasadniczo charakteryzuje dostateczna płynność, ale w określonych okolicznościach mogą być stosunkowo mało płynne i w ten sposób wpłynąć na poziom ryzyka płynności całego UCITS;*

- c) ryzyko kontrahenta, jeżeli fundusz jest zabezpieczony gwarancją uzyskaną od strony trzeciej lub jeżeli ekspozycja inwestycyjna funduszu wynika w znacznym stopniu z jednej lub kilku umów z kontrahentem;*
- d) ryzyko operacyjne lub ryzyko związane z przechowywaniem aktywów;*
- e) wpływ technik finansowych, o których mowa w art. 50 ust. 1 lit. g) dyrektywy 2009/65/WE, takich jak kontrakty dotyczące instrumentów pochodnych mających wpływ na profil ryzyka UCITS, jeżeli stosowanie tych technik ma na celu osiągnięcie, zwiększenie lub zmniejszenie ekspozycji aktywów stanowiących bazę instrumentów pochodnych.”*

Wątpliwość interpretacyjna:

Ten punkt wskazuje, że opisanie wymagają jedynie enumeratywnie wymienione ryzyka (kredytowe, płynności, kontrahenta, operacyjne) tymczasem preambuła wskazuje, że UCITS powinien przedstawić na podstawie odpowiedniej analizy każdego przypadku, te ryzyka, które zdaniem UCITS są najistotniejsze. Pojawia się pytanie, czy fundusz może opisywać istotne ryzyka związane z inwestycjami funduszu, pomijając te wymienione w ust. 5.

Wyjaśnienie:

Według art. 8 ust. 1 lit. b) Rozporządzenia, sekcja „Profil ryzyka i zysku”, obok opisowego wyjaśnienia syntetycznego wskaźnika, (który uwzględnia tzw. ryzyka portfelowe lub inwestycyjne) i wskazania jego głównych ograniczeń, wymaga także opisowego wyjaśnienia ryzyka mającego istotne znaczenie dla funduszu, które nie jest odpowiednio uwzględnione przez wskaźnik. Ustęp piąty tego samego artykułu wskazuje, jakie są to kategorie ryzyk (ryzyka właściwe dla funduszu i jego portfela), z jednoczesnym podkreśleniem, że mowa jest jedynie o tych ryzykach, które są znaczące dla funduszu. Mając powyższe na uwadze należy uznać, iż w ramach wymaganego przez ww. przepisy opisu ryzyk, należy uwzględnić przede wszystkim te ryzyka, (spośród tych wskazanych w art. 8 ust. 5 Rozporządzenia), które są istotne i znaczące dla funduszu. Ergo, dopuszczalne jest pominiecie tych ryzyk (z pośród

wskazanych w art. 8 ust. 5 Rozporządzenia), które nie są istotne lub znaczące z punktu widzenia działalności funduszu.

W przypadku istnienia ryzyk innych niż te zawarte we wskaźniku syntetycznym i tych wymienionych na podstawie art. 8 ust. 5 Rozporządzenia, o ile są one istotne i znaczące, dopuszczalne jest wskazanie w dokumencie KII (w ramach opisu wymaganego przez art. 8 ust. 1 lit. b) Rozporządzenia) odesłania do prospektu informacyjnego funduszu wskazującego na takie ryzyka..

6. SEKCJA 3 Rozporządzenia

Brzmienie przepisu:

„Opłaty”

Wątpliwość interpretacyjna:

W związku z brzmieniem tytułu Sekcji 3 Rozporządzenia oraz szczegółowymi przepisami tej sekcji w zakresie opłat i kosztów związanych z uczestnictwem i działalnością funduszu, rodzi się wątpliwość czy tytuł ww. sekcji w dokumencie KII nie powinien, dla przejrzystości dokumentu i rzetelności podawanych informacji, zawierać dodatkowego wskazania, że sekcja „Opłaty” dotyczy także „kosztów”

Wyjaśnienie:

Tytuł sekcji „Opłaty” w dokumencie KII, zgodnie z dyspozycją art. 3 ust. 1 Rozporządzenia, nie powinien zawierać żadnych dodatkowych słów. Nie mniej jednak w samej treści tej sekcji dokumentu KII, znajdują się opisy dotyczące opłat i kosztów bieżących funduszu.

7. Art. 10 ust. 2 lit. b) Rozporządzenia

Brzmienie przepisu:

„b. podawana jest jedna wartość liczbowa dla opłat pobranych od UCITS w ciągu roku, która jest określana jako „opłaty bieżące”, obejmuje wszystkie opłaty roczne oraz inne należności pobrane z aktywów UCITS w danym okresie i jest oparta na wynikach za poprzedni rok;”

Wątpliwość interpretacyjna:

1. Istotne wątpliwości pojawiają się przy ustaleniu tego, w jaki sposób należy prezentować wysokość tzw. „opłaty bieżącej”. Załącznik 2 do Rozporządzenia wskazuje na wartość procentową, z kolei art. 10 Rozporządzenia wskazuje na wartości liczbowe, co może sugerować, że opłaty bieżące należy wskazać kwotowo. W związku z powyższym rodzi się pytanie, jaki powinien być prawidłowy sposób przedstawiania informacji na temat opłaty bieżącej?
2. Poza tym nie jest jasne, jakie opłaty należy rozumieć pod pojęciem „opłaty bieżące”, czy ma to być wyłącznie opłata za zarządzanie, a może także współczynnik kosztów całkowitych, o którym mowa jest w prospektach informacyjnych oraz i koszty transakcyjne?

Wyjaśnienie:

Ad 1. Gwarantując porównywalność rynkową KII, właściwym rozwiązaniem jest wskazanie opłaty bieżącej w ujęciu procentowym. Jednocześnie należy podkreślić niedopuszczalność wskazania kwotowego, jako mogącego wprowadzać inwestorów w błąd.

A 2. . [Por. definicję „opłaty bieżące” w słowniczku]

8. Art. 12 ust. 3 Rozporządzenia

Brzmienie przepisu:

„3. Wysokość opłaty za wyniki jest ujawniana zgodnie z art. 10 ust. 2 lit. c). Kwota ***opłat za wyniki*** pobranych podczas poprzedniego roku obrotowego UCITS jest podawana jako wartość procentowa.”

Wątpliwość interpretacyjna:

Czy w przypadku nie występowania pewnej kategorii opłat w funduszu np. opłaty za wyniki, w miejscu wzmianki o tej opłacie w dokumencie KII powinno zamieszczać się informację o jej braku czy też w ogóle zlikwidować to pole?

Wyjaśnienie:

W przypadku nie występowania określonej kategorii opłat, rekomendowanym rozwiązaniem jest wskazanie w odpowiednim miejscu w tabeli wyrażenia „brak”.

9. Art. 15 ust. 2 Rozporządzenia

Brzmienie przepisu:

„2. UCITS działające krócej niż 5 pełnych lat kalendarzowych przedstawiają dane obejmujące tylko ostatnie 5 lat.”

Wątpliwość interpretacyjna:

W jaki sposób, w świetle brzmienia przepisu art. 15 ust. 2 Rozporządzenia, należałoby przedstawić wyniki osiągnięte w przeszłości przez fundusz, który działa np. 2 lata.

Wyjaśnienie:

Przedstawienie wyników funduszu osiągniętych w przeszłości za okres krótszy niż 5 lat, powinno dotyczyć tych wyników funduszu, które osiągnął w latach swojej rzeczywistej działalności. Zgodnie z wytycznymi z art. 15 ust. 3 Rozporządzenia, lata dla których brakuje danych, są oznaczane na wykresie jako puste i nie są opatrywane żadnymi uwagami, z wyjątkiem wskazania daty.

10. Art. 21 ust. 2 Rozporządzenia

Brzmienie przepisu:

„2. Odniesienia, o których mowa w ust. 1, mają za zadanie odesłać inwestora do konkretnej jednostki redakcyjnej odpowiedniego źródła informacji. W dokumencie zawierającym kluczowe informacje dla inwestorów może znajdować się kilka różnych odniesień, ale ich liczba powinna być ograniczona do minimum.”

Wątpliwość interpretacyjna:

Czy liczne odniesienia do konkretnej jednostki redakcyjnej/strony internetowej nie spowodują, że dokument KII będzie mało czytelny i będzie wymagał częstych zmian?

Wyjaśnienie:

Dla zachowania czytelności KII, zasadnym wydaje się takie rozwiązanie, zgodnie z którym KII zawierał będzie wskazanie jedynie adresu głównej strony internetowej towarzystwa funduszy inwestycyjnych lub spółki zarządzającej danym funduszem, oraz wskazówkę, że dalsze, bardziej szczegółowe informacje można odnaleźć w prospekcie/sprawozdaniu ze wskazaniem gdzie taki dokument jest dostępny zarówno w formie elektronicznej jak i papierowej oraz wskazaniem głównych jednostek redakcyjnych tych dokumentów gdy informacje mają charakter obszerny, lub konkretnych jednostek redakcyjnych gdy informacje mają charakter precyzyjny, dający się powiązać z daną jednostką redakcyjną dokumentu.

11. Art. 22 ust. 3 Rozporządzenia

Brzmienie przepisu:

*„3. Przegląd jest dokonywany przed lub po wprowadzeniu wszelkich zmian informacji znajdujących się w dokumencie zawierającym **kluczowe informacje dla inwestorów, które są uznane za zmiany znaczące.**”*

Wątpliwość interpretacyjna:

W jaki sposób należy interpretować sformułowanie: „ (...) ***kluczowe informacje dla inwestorów, które są uznane za zmiany znaczące***”?

Wyjaśnienie:

Co do zasady, na mocy art. 22 Rozporządzenia aktualizacji dokumentu KII dokonuje się w następujących sytuacjach: (1) coroczny przegląd – por. art. 22 ust. 1 Rporządzenia, (2) przegląd ad hoc związany ze zmianą dokumentacji funduszu, tj. statutu i prospektu informacyjnego oraz (3) przegląd w związku ze zmianą “znaczących informacji “ zawartych w KII. Za zmiany “znaczących informacji” należy uznać takie zmiany danych w dokumencie KII, które nie są wynikiem corocznego przeglądu lub przeglądu związanego ze zmianami dokumentacji funduszu, ale związane są ze zmianą informacji umieszczonych jedynie w dokumencie KII, które na skutek różnych okoliczności powinny być zmienione, aby dokyument KII był pod tym względem aktualny i rzetelny.

12. Art. 23 ust. 1 i 2 Rozporządzenia

Brzmienie przepisu:

- „1. Jeżeli w wyniku przeglądu, o którym mowa w art. 22, okaże się, że potrzebne jest wprowadzenie zmian w dokumencie zawierającym kluczowe informacje dla inwestorów, w krótkim czasie jest udostępniana poprawiona wersja dokumentu.*
- 2. Jeżeli zmiana wprowadzona w dokumencie zawierającym kluczowe informacje dla inwestorów była oczekiwanym skutkiem decyzji podjętej przez spółkę zarządzającą, w tym decyzji o zmianie prospektu emisyjnego, regulaminu funduszu lub dokumentów założycielskich spółki inwestycyjnej, wersja poprawiona dokumentu jest udostępniana przed wejściem w życie wprowadzonych zmian.”*

Wątpliwość interpretacyjna:

W jaki sposób należy interpretować brzmienie przepisów art. 23 ust 1 i 2 Rozporządzenia, w kontekście zmian statutów funduszy inwestycyjnych i uwzględnienia tych zmian w KII? To jest, w jakim czasie należy opublikować KII w przypadku zmian statutu funduszu wchodzących w życie z dniem ich ogłoszenia, oraz czy w przypadku zmian wchodzących w życie w odroczonym terminie, zaktualizowany KII powinien zostać opublikowany niezwłocznie po opublikowaniu zmiany statutu funduszu inwestycyjnego (np. zmiana w zakresie jego polityki inwestycyjnej) i obowiązywać dopiero za 3 miesiące? Ponadto, czy w ostatnim przypadku, w tym samym czasie powinny funkcjonować dwa KII, w tym jeden z uwzględnionymi zmianami wchodzącymi w życie po upływie 3 miesięcy?

Wyjaśnienie:

Celem prawodawcy była poprawa efektywności komunikacji pomiędzy towarzystwem a uczestnikiem, tj. wprowadzenie rozwiązań, dzięki którym uczestnikowi za pośrednictwem KII przekazywane byłyby aktualne kluczowe informacje w sprawie funduszu. W związku z powyższym, w przypadku zmian statutu funduszu, nowy

dokument KII uwzględniający te zmiany, udostępniany jest w dniu wejścia w życie tych zmian statutu.

13. Art. 27 Rozporządzenia.

Brzmienie przepisu:

*„Gdzie stosowne, w sekcji „Informacje praktyczne” dokumentu zawierającego kluczowe informacje dla inwestorów dodaje się **informację, którą kategorię wybrano jako reprezentatywną, określając ją terminem użytym w odniesieniu do niej w prospekcie emisyjnym UCITS.**”*

Wątpliwość interpretacyjna:

Sformułowanie: *„informację, którą kategorię wybrano jako reprezentatywną, określając ją terminem użytym w odniesieniu do niej w prospekcie emisyjnym UCITS”* wymaga interpretacji wyjaśniającej jego znaczenie.

Wyjaśnienie:

Rekomendowana jest następująca interpretacja art. 27 Rozporządzenia: *„W sytuacji gdy jest to stosowne (wymagane), w sekcji „Informacje praktyczne” w dokumencie KII, dodaje się informację, na temat tego którą kategorię jednostek uczestnictwa wybrano jako reprezentatywną, określając ją (tę reprezentatywną kategorię jednostek uczestnictwa) terminem użytym w odniesieniu do niej w prospekcie informacyjnym funduszu.”*. Sytuacją „stosowną” wydaje się w tym przypadku okoliczność wyboru określonej kategorii jednostek uczestnictwa za reprezentatywną i ewentualnie uzasadnienie tego wyboru.

14. Załącznik nr II do Rozporządzenia:

Brzmienie załącznika:

„ZAŁĄCZNIK II

PRZEDSTAWIENIE OPŁAT

Opłaty są podawane w formie opisanej poniżej tabeli:

Opłaty jednorazowe pobierane przed lub po dokonaniu inwestycji	
Opłata za subskrypcję	[] %
Opłata za umorzenie	[] %
Jest to maksymalna kwota, jaka może zostać pobrana z Państwa środków [przed ich zainwestowaniem] [przed wypłaceniem zysków z inwestycji].	
Opłaty pobierane z funduszu w ciągu roku	
Opłaty bieżące	[] %
Opłaty pobierane z funduszu w określonych warunkach szczególnych	
Opłata za wyniki	[] % rocznie od wszystkich zysków osiągniętych przez fundusz, których wysokość przekroczy poziom referencyjny obowiązujący dla tych opłat [podać nazwę poziomu referencyjnego]

Wątpliwość interpretacyjna:

Czy zwrot: „*Jest to maksymalna kwota, jaka może zostać pobrana z Państwa środków [przed ich zainwestowaniem] [przed wypłaceniem zysków z inwestycji].*” jest adekwatny do terminologii, którą posługuj się Ustawa?

Wyjaśnienie:

Zwrot „wypłata zysków z inwestycji”, nie jest adekwatny do terminologii, która posługuje się Ustawa. Rekomenduje się następującą interpretację powyższego zwrotu: „*Jest to maksymalna kwota, jaka może zostać pobrana z Państwa środków [przed ich zainwestowaniem] [przed wypłaceniem środków z inwestycji].*”

W związku z powyższym proponuje się następujący kształt tabeli opisującej koszty:

Oplaty jednorazowe pobierane przed lub po dokonaniu inwestycji	
<p>Oplata za nabycie (rekomendowane jest posługiwanie się terminem określonym w prospekcie informacyjnym lub statucie danego funduszu)</p> <p>Oplata za umorzenie (rekomendowane jest posługiwanie się terminem określonym w prospekcie informacyjnym lub statucie danego funduszu)</p>	<p>[] %</p> <p>[] %</p>
<p>Jest to maksymalna kwota, jaka może zostać pobrana z Państwa środków [przed ich zainwestowaniem] [przed wypłaceniem środków z inwestycji].</p>	
Oplaty pobierane z funduszu w ciągu roku	
Oplaty i koszty bieżące	[] %
Oplaty pobierane z funduszu w określonych warunkach szczególnych	
Oplata za wyniki	<p>[] % rocznie od wszystkich zysków osiągniętych przez fundusz, których wysokość przekroczy poziom referencyjny obowiązujący dla tych opłat [podać nazwę poziomu referencyjnego] lub brak</p>

II. Pozostałe wątpliwości interpretacyjne:

Zasady postępowania przy sporządzaniu KII prezentowanych uczestnikom dokonujących wpłat do funduszu w różnej walucie:

Jednym z praktykowanych przez towarzystwa funduszy inwestycyjnych na rynku rozwiązań wpływających na dywersyfikację oferty jest umożliwienie uczestnikom w ramach jednego funduszu (subfunduszu) wpłat i wypłat środków w związku z nabyciem i odkupieniem jednostek uczestnictwa w różnych walutach (gdzie poszczególne wpłaty i wypłaty w walutach nie stanowią cechy decydującej o istnieniu kategorii jednostek uczestnictwa). W takich sytuacjach zauważalne jest, że w zależności od tego jaką walutę uwzględnić, różnie kształtuje się wskaźnik zysku do ryzyka, o którym mowa w art. 8 Rozporządzenia oraz wyniki osiągnięte w przeszłości, o których mowa w art. 15 Rozporządzenia. Wobec powyższego oraz braku regulacji krajowych i unijnych pozwalających na należyłą realizację obowiązków informacyjnych względem uczestników w ramach KII, zasadnym jest opracowanie przez IZFiA poniższych zasad postępowania przez towarzystwa funduszy inwestycyjnych w kwestii sporządzania KII i przedstawiania w nim informacji dot. wskaźnika zysku do ryzyka oraz wyników historycznych w przypadku dokonywania do funduszu (subfunduszu) wpłat w różnych walutach.

IZFiA rekomenduje wybranie waluty, w której wyceniany jest fundusz.

Jednocześnie dopuszczalne jest opisanie, w sekcji KII dotyczącej informacji praktycznych, ryzyka kursowego związanego z nabywaniem i odkupywaniem jednostek uczestnictwa w walucie innej niż wyceniany jest fundusz, (które to ryzyko jest ryzykiem uczestnika, a nie funduszu) wraz z zamieszczeniem informacji, że nabywanie i odkupywanie jednostek uczestnictwa w innej walucie wiąże się z ryzykiem straty zainwestowanych środków. Dopuszczalne jest także wskazanie w tym

samym miejscu, jaki by był wskaźnik zysku do ryzyka wyrażony w walucie innej niż ta, w jakiej fundusz jest wyceniany.

III. Adaptacja słownictwa:¹

1. **„Cele i polityka inwestycyjna”** [por. Rozdział III, SEKCJA 1 Rozporządzenia] – oznacza cel inwestycyjny oraz zasady polityki inwestycyjnej funduszu inwestycyjnego lub subfunduszu w rozumieniu art. 18 ust. 2 pkt 10 i 11 ustawy o funduszach inwestycyjnych;
2. **„dywidenda”** [por. m. in. art. 7 ust. 1 lit. e), art. 7 ust. 2 lit. c) Rozporządzenia] – oznacza dochód wypłacany przez fundusz inwestycyjny na rzecz uczestników bez jednoczesnego odkupywania od nich jednostek uczestnictwa (por. art. 18 ust. 2 pkt 12 Ustawy); Na potrzeby KII rekomendowane jest posługiwanie się terminem: „dochód”;
3. **„fundusz z ochroną kapitału”** [por. art. 8 ust. 4 lit e Rozporządzenia] – oznacza fundusz, dla którego podstawową zasadą polityki inwestycyjnej jest zabezpieczenie przed spadkiem wartości jednostki uczestnictwa poniżej określonego poziomu poprzez alokowanie portfela inwestycyjnego w udziałowe papiery wartościowe, instrumenty pochodne oraz papiery wartościowe o stałym dochodzie, (przy czym poziom zabezpieczenia może być stały lub ulegać zmianom, zgodnie z zasadami określonymi w statucie, prospekcie informacyjnym funduszu).;
4. **„Kategorie akcji”** [por. Rozdział IV, Sekcja 2 Rozporządzenia] – oznacza kategorie jednostek uczestnictwa w rozumieniu art. 158 ustawy o funduszach inwestycyjnych;
5. **„opłata bieżąca”** [por. m. in. art. 10 ust. 2 lit b), art. 11 ust. 1 lit b), art. 24 ust. 2, art. 30, art. 33, Załącznik II Rozporządzenia] – Na potrzeby wyliczenia wskaźnika opłat bieżących prezentowanego w dokumencie kluczowych informacji dla inwestora pod pojęciem opłat bieżących rozumie się koszty funduszu netto prezentowane w rachunku wyników z operacji w sprawozdaniu finansowym funduszu, z wyłączeniem następujących kosztów:

- 1) koszty odsetkowe – w rozumieniu § 2 pkt 25 rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie szczególnych zasad rachunkowości funduszy inwestycyjnych
- 2) ujemne saldo różnic kursowych,
- 3) podatki od przychodów (np. od dywidend, odsetek),
- 4) opłaty uzależnione od wyników funduszu lub subfunduszu (tzw. performance fee).

Przyjęta definicja ma na celu wyłączenie z prezentowanego wskaźnika opłat bieżących takich opłat, które są związane bezpośrednio z wykorzystywanymi transakcjami funduszy bądź od przychodów funduszy lub nie wynikają z opłat pobieranych z aktywów funduszu..

IZFIA rekomenduje uwzględnianie we wskaźniku opłat bieżących opłaty za rozliczenie transakcji pobierane przez izby rozliczeniowe (np. KDPW, CBL) oraz depozytariuszy funduszy.

Na potrzeby aktualizacji KII w zakresie przedstawiania opłat bieżących funduszy uzyskanych za rok poprzedzający (Art. 23 ust. 3 Rozporządzenia), IZFIA rekomenduje posługiwanie się danymi z ksiąg rachunkowych funduszy za ostatni rok obrotowy. W przypadku, gdy Towarzystwo dysponuje zaudytowanym sprawozdaniem finansowym funduszu, to uwzględnia się w pierwszej kolejności to sprawozdanie finansowe funduszu.

Na potrzeby opisu opłat bieżących funduszu, które mają uwzględniać opłaty ponoszone przez fundusz, jako inwestora w bazowych przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania (Art. 30 Rozporządzenia), IZFiA rekomenduje zdefiniowanie kryterium istotności w wysokości ponad 50% łącznie zaangażowania funduszu w fundusze bazowe. Powyższe oparte jest na interpretacji art. 101 ust. 5 ustawy o funduszach inwestycyjnych, gdzie ten poziom został intencjonalnie określony przez ustawodawcę. W powiązaniu z art. 55 ust. 3 akapit 2 Dyrektywy UCITS IV oraz w związku z art. 28 oraz 30 Rozporządzenia rekomendowane jest zastosowanie na potrzeby uwzględniania kosztów pośrednich

ponoszonych przez fundusze, jako inwestorów w bazowych przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania w/w progu istotności w ujęciu łącznym na poszczególne fundusze bazowe.

Przy w/w rozwiązaniu rekomendowana jest następująca procedura postępowania:

- jeśli fundusz inwestuje łącznie ponad 50% aktywów w inne fundusze lub instytucje wspólnego inwestowania (fundusze bazowe) - uwzględnia się ich „ongoing charges”. Jeśli brak jest publikacji „ongoing charges” możliwe jest uwzględnienie wiarygodnego substytutu np. TER lub jeśli to jest niemożliwe fundusz powinien dokonać wiarygodnej estymacji na podstawie danych z prospektu lub sprawozdań finansowych funduszy bazowych.

W przypadku, o którym mowa w zdaniu powyżej, o ile łączna wartość w aktywach funduszu jednostek uczestnictwa lub tytułów uczestnictwa funduszy bazowych, dla których należałoby dokonać estymacji w związku z brakiem alternatyw, jest mniejsza niż 15%, dopuszczalne jest uproszczenie polegające na uwzględnieniu opłaty za zarządzanie pobieranej przez te fundusze bazowe do kalkulacji „ongoing charges” funduszu.

- 6. „opłata za subskrypcję”** [por. m. in. art. 10 ust. 2 lit a), art. 11 ust. 1 lit a), art. 15 ust. 5, art. 30, Załącznik II Rozporządzenia] – oznacza opłatę manipulacyjną związaną z nabyciem jednostek uczestnictwa funduszu inwestycyjnego otwartego („FIO”) oraz specjalistycznego funduszu inwestycyjnego otwartego („SFIO”) przez inwestora. Na potrzeby KII rekomendowane jest posługiwanie się terminem określonym w prospekcie informacyjnym lub statucie danego funduszu. Nie uznaje się za opłaty za subskrypcję, opłat ponoszonych przez uczestnika w związku nabyciem przez niego jednostek uczestnictwa w ramach prowadzonych przez fundusz programów lub planów systematycznego oszczędzania oraz w ramach IKE, IKZE i PPE, o ile opłaty te zostały przewidziane w odrębnej umowie z uczestnikiem i nie dotyczą zwykłego uczestnictwa w funduszu. Jednocześnie rekomendowane jest, by w sekcji „informacje praktyczne” zawrzeć wyraźne

ostrzeżenie i odesłanie do miejsc udostępnienia szczegółowych informacji w przedmiotowym zakresie;

7. **„opłata za umorzenie”** [por. m. in. art. 10 ust. 2 lit a), art. 11 ust. 1 lit a), art. 15 ust. 5, art. 30, Załącznik II Rozporządzenia] – oznacza opłatę manipulacyjną związaną z odkupieniem przez FIO oraz SFIO jednostek uczestnictwa od uczestnika funduszu. Na potrzeby KII rekomendowane jest posługiwanie się terminem określonym w prospekcie informacyjnym lub statucie danego funduszu. Nie uznaje się za opłaty za umorzenie, opłat ponoszonych przez uczestnika w związku z odkupieniem od niego przez fundusz jednostek uczestnictwa w ramach prowadzonych przez fundusz programów lub planów systematycznego oszczędzania oraz w ramach IKE, IKZE i PPE, o ile opłaty te zostały przewidziane w odrębnej umowie z uczestnikiem i nie dotyczą zwykłego uczestnictwa w funduszu. Jednocześnie rekomendowane jest, by w sekcji „informacje praktyczne” zawrzeć wyraźne ostrzeżenie i odesłanie do miejsc udostępnienia szczegółowych informacji w przedmiotowym zakresie;
8. **„opłata za wyniki”** [por. m. in. art. 12 ust. 3, art. 14), Załącznik II Rozporządzenia] – oznacza opłatę od zysków osiągniętych przez fundusz, których wysokość przekroczy poziom referencyjny obowiązujących dla tego rodzaju opłaty. O ile dotyczy, na potrzeby KII rekomendowane jest posługiwanie się terminem określonym w prospekcie informacyjnym lub statucie danego funduszu;
9. **„opłata z tytułu zamiany inwestycji”** [por. art. 25 ust. 3 Rozporządzenia] – oznacza opłatę manipulacyjną pobieraną w przypadku zamiany jednostek uczestnictwa subfunduszu na jednostki uczestnictwa innego subfunduszu w ramach jednego funduszu z wydzielonymi subfunduszami. Na potrzeby KII rekomendowane jest posługiwanie się terminem: *„opłata za zamianę”*;
10. **„prospekt emisyjny”** – oznacza prospekt informacyjny FIO oraz SFIO w rozumieniu art. 220 ust. 1 ustawy o funduszach inwestycyjnych. Na potrzeby KII rekomendowane jest posługiwanie się terminem: *„prospekt informacyjny”*

11. „syntetyczny wskaźnik” [por. art. 8, Załącznik I Rozporządzenia] – oznacza syntetyczny wskaźnik zysku i ryzyka.

¹ Adaptacja słownictwa, w zależności od woli TFI, może być użyta jako załącznik do dokumentu KII w celu wyjaśnienia terminologii użytej w KII.